

DOMOVINA

Uredništvo

Je na Schillerjevi cesti št. 3. — Dopise blagovolite frankirati, rokopisi se ne vračajo.

Izhaja trikrat na teden, vsak **ponedeljek, sredo** in **petek** ter velja za Avstrijo in Nemčijo 12 kron, pol leta 6 kron, 3 mesece 3 krone. Za Ameriko in druge dežele toliko več, kolikor znaša poština, namreč: Na leto 17 kron, pol leta 8 kron 50 vin. Nasločina se pošilja upravnistvu, plačuje se vnaprej.

Za inserate

se plačuje od vsake petit-vrste po 20 vinarjev za vsa kokrat: za večje inserate in mnogokratno inseriranje znaten popust.

Shodi dne 4. oktobra:

1. V **Celju** v Narodnem domu ob pol 9. uri dopoldne. Dnevni red: 1. Volilna reforma za deželni zbor. 2. Slučajnosti.
2. V **Dobovi** pri Brežicah v Katičevi gostilni ob 3. uri.
3. V **Ravnah** pri Šoštanjju.
4. V **Ribnici** na Pohorju.
5. V **Mozirju** na glavnem tigu ob 3. uri pop.

Dne 11. oktobra:

1. V **Brežicah** v Narod. domu ob 3. uri pop.
2. Na **Polzeli** pri Cimpermanu ob 3. uri pop.
3. V **Št. Jurju** ob juž. žel. pri Nendlu ob 3. uri pop.
4. V **Slovenjemgradu**,
5. pri **Sv. Tomažu** pri Ormožu, 6. v **Središču**.

P. n. naročnike, katerim je potekla s 1. oktobrom naročnina, prosimo, naj blagovolijo isto ponoviti. Naročajte in širite „Domovino“! „Domovina“ izhaja trikrat na teden in stane mesečno 1 K.

Zadnji Ptujski izgredi.

Kakor so listi poročali, so v ponedeljek že ob belem dnevu nemški pobalini napadli celo vrsto slovenskih

hiš in pobili ne le na Narodnem domu in pri Mahoriču, ampak celo pri tako mirnih ljudeh, kakor sta prošt Fleck in veletržec Jurca. Ta napad se je izvršil, kar se mora konstatirati, brez vsakega povoda. Ptujski Slovenci so bili v nedeljo večinoma iz mesta odsotni in o kakem „upadu“ okoličanov ni mogoče niti govoriti. Ves napad je rezultat brezvestne gonje spodnještajerskih Nemcev proti Slovencem in stoji v nepretrgani zvezi z dogodki v Ptujju 13./9., v Celju in Mariboru.

Nemški voditelji pa so se sami vstrašili nad vtisom, ki ga je naredil pobalinski napad celo v nemških krogih. Zato se hočejo sedaj pred javnostjo oprati, češ, da so izgrede le „ekscs v pijanosti“. Toda kavzalne zveze z zadnjimi dogodki ne bodo vtajili.

Vse dni sem od Ciril-Metodove slavnosti hujskajo nemški listi proti slovenskemu prebivalstvu. Pretekli teden je priobčila „Marburger Zeitung“ in za njo graški listi dolg članek, v katerem trdi, da nameravajo kmečki fantje priti v nedeljo v mesto maščevat se za zadnje napade. Nemški listi so dalje poročali, da pridejo tega dne Sokoli v Ptuj. V Ptujju je bila javna tajnost, da se za nedeljo nekaj pripravlja. Poslanec dr. Jurtela je že pred več dnevi opozoril okrajnega glavarja na razširjajoče se govorice in zahteval varstva. Isto je storila deputacija političnega društva „Pozor“, katere se je sklicevala tudi na pogovor nemške družbe na postaji na Pragarskem, da se misli preteklo nedeljo naskočiti ptujski Narodni dom. Nemški listi so lagali ves teden, da nameravajo imeti v nedeljo Slovenci v Ptujju protestni shod in biser poslanske zbornice Malik,

ta vredni poslanec svojih volilcev, je nesel to laž v razna ministerstva. Skratka, po enaki metodi, kakor za 13. septembra se je tudi zdaj fabriciralo razburjenje. K celotni sliki je manjkala še samo seja občinskega sveta in Plachki z novo resolucijo.

Zgodilo se je, kar se je pričakovalo. Naskočile so se slovenske hiše, poškodovale se je slovensko imetje. Le eno smolo so imeli Nemci v tem slučaju: Posrečilo se je zasačiti par krivcev in jih spraviti v roke pravice. Povdariti je treba, da so zasačeni storilci ravno tisti junaki, ki so tudi dne 12. in 13. septembra igrali velike vloge. Toda zdaj ni več pohvale, zdaj se vsi oficijelni krogi obračajo od njih.

S sumljivo naglico je sklical občinski svet sejo in sklenil, da povrne storjeno škodo. Zakaj?? Ali mislita Ornig in Plachki, da se bo s par kronami izbrisal madež, ki si ga je vtisnilo spodnještajersko nemštvo z zadnjimi dogodki? Ali misli občinski svet, da se bodo slovenske oči odvrnile od pravih krivcev, če se zdaj par nezlatih, plačanih ljudi žrtvuje? Sedaj lahko imenuje občinski svet storilce „pijane fantaline“, zdaj lahko govori da so „z zločinsko roko (mit frevelnder Hand) oškodovali imetje“. Kje pa je bil občinski svet 13. septembra? Takrat je župan Ornig sam govoril na nalašč prirejenem nemškem shodu*, takrat je

* O Ornigovem govoru na ljudskem shodu v Vereinshausu dne 13. septembra poroča „Arbeiterwille“ od 15. sept. št. 218. „Začel je (Ornig) govoriti o „sprejemu“ Slovencev na postaji in je dejal: „Ti — menil je Slovence — so tako prišli in so bili „sprejeti“; pri tem je napravil na veliko veselje zbranih gibljaj z

Plachki sam pozivljaj k demonstracijam. Ravno tisti, ki so zdaj „pijani fantalini“, so bili takrat „nemški bratje“, „razburjeno nemško ljudstvo, ki brani nemški značaj Ptujja“. Ali je občinski svet že ponudil odškodnino Narodnem domu in neštetim oškodovancem za t...tne izgrede?

V nemških listih se čita, da so zadnji napad povzročili trije pijani fantje. Zakaj? Ker se je prvotno zasačilo samo tri. Toda kakor vse priče vedo, je razgrajala tudi to nedeljo velika tolpa in že sedaj so v preiskovalnem zaporu štirje storilci.

Resnice pa ne bodo ubili nemški časopisi in ubil je ne bo ptujski občinski svet. Te resnice namreč, da se izgredek isti dne 13. in dne 27. septembra, da so pa v obeh slučajih isti tudi povzročitelji. V zaporu in preiskavi je par zapeljanih ljudi, pravi krivci pa nemoteno čitajo časopise in s hinavskimi obrazi obsojajo izgrede. Celi pošteni javnosti pa bo lahka sodba, kdo so večji lopovi, tisti, kateri so vsled hujskanja neposredno storili kaznjivo dejanje, ali pa oni, kateri se jih sedaj hočejo hladnokrvno otresti.

roko, ki je naznačil, da so bili Slovenci tepeni, poklon njih „pristno nemškemu kulturnemu dejanju“. — To podrobnost iz Ornigovega govora so vsi nemški listi celo Deutsche Wacht, Grazer Tagblatt in Tagespost, ki drugače verno beležijo vsa svoja „junaštva“, zamolčali. In moč, ki je pred dvema tedni tako govoril, govori danes, ko se je zgodilo mnogo, mnogo manj nego pred dvema tedni o „obžalovanja vrednih izgrelih pijanih ljudi“ ter izdaja proglašne polne ogorčenja nad najnovejšimi ekscs. Večjega komedijanstva, gnušnejšega hinavstva si ne moremo misliti.

LISTEK.

Primož Trubar.

K njegovi štiristoletnici.
(Dalje.)

Žar velikega upanja odseva iz teh besed in dejanj: da je mogoče utrditi z razvojem narodnega šolstva in napredkom narodnega slovenskega jezika. Misel, da se naj prilagodi v cerkvi slovenskih zemelj maloštevilna gospoda jeziku mnogobrojnejšega ljudstva, se mu je zdela tako naravna, da jo je izrazil tudi v poznamenovanju nove cerkve. To je imenoval tuintam: „kranjsko cerkev (krainische Kirche)“; „kranjski“ pa mu je pomenilo: „slovenski“, in cerkev, katero je hotel urediti, je označal drugod z narodnim imenom: „slovenska cerkev“:

že l. 1555 je govoril o „pravi cerkvi božji tiga slovenskiga jezika“; znanec je prosil, naj molijo zanj in „novo slovensko cerkev (windische Kirche)“; Slovence je pozival, naj prosijo Boga zanj „za volo... nuca tar gorijemljenja te nega boge slovenske cerkve“.

Direktno uphvatil na ustroj slovenske cerkve je mogel kot predikant kranjskih deželnih stanov sicer le v svoji ožji domovini; sklepal pa je, da bodo morali slediti vsled pomanjkanja delavcev kranjskemu vzorcu tudi slovenski protestantje drugih pokrajin. Zato cerkvene naredbe ni zamislil kot kakega specialno kranjskega deželnega zakona, ampak kot zakon „slovenske cerkve“ in vez slovenskih protestantov vseh pokrajin: ko so mu „ti eni kranjski inu kiroški služabniki te prave cerkve božje... pisali, de bi imel eno majhino agendo (= majhen cerkveni red) pustiti drukati“, je Kranjecem in Korošcem odgovoril: „... več inu obilniše najdete v ti Slouenski Cerkouni Ordningi“. Tukaj je

objednem namignil, kak naslov je bil najbrž dal cerkvenemu redu na naslovnem listu, ki se pa ni natisnil; po vsej priliki: Slovenska cerkouna ordninga oli naredba. — Ta široki delokrog slovenske cerkvene naredbe, ki je objemal preko mej ene same dežele cerkev celega naroda, je Trubarja zraven političnih prilik prisilil, da je skušal uvesti nov cerkveni red na način, ki je bil čisto nenavaden: mesto deželnega kneza ga je predpisal sam; da mu dobi pokrovitelja, ga je posvetil kranjskim deželnim stanovom; in upal je, da se uveljavi potom dejstva, in da ga obratno stanovi pred deželnim knezom z izgovorom: „... vsaka cerkev, bodisi prava ali kriva... mora imeti in naj ima ceremonije in naredbe, kako se pridiga, deli svete zakramente, moli, prosi in zahvaljuje, vzdržuje šole, nastavlja cerkvene služabnike ter ravna pri bolnikih, jetnikih, umirajočih in pogrebih“; pa je moral radi tega po preteku štirih let zopet pobegniti iz domovine ter iskati kruha pri württenberški cerkvi.

Dalje sledi.

Papeževa mula.

(Franc. spisal A. Daudet. Prev. M. R.)

Od vseh rekov, pregovorov in pri-slovic, s katerimi naši kmetje v Provansi krasijo svoj govor, ne poznam bolj značilnega in nenavadnega, ko je sledeči. Ako govorijo o maščevalnem, nespravljenem človeku, pravijo v okrožju petnajst ur daleč okoli mojega mlina: „Ta-le človek... ne zaupajte mu!“ je kakor papeževa mula, ki hrani svoj udarec s kopitom sedem let.“

Iskal sem dolgočasa, odkod neki pride ta rek, in kaj pravzaprav pomeni to papeževa mula in udarec s kopitom, ki ga je hranila sedem let. Nikdo me ni mogel o tem poučiti tudi Francet Mamai ne, moj igralec na piščalko, ki je imel vse provansalske pripovedi v majhnem prstu. Francet misli, kakor jaz, da mu je izvir v kakem dogodku iz Avinjona; toda nikdar ni slišal drugače o njem, ko v pregovoru...

— Tega ne boste našli drugje, ko v knjižnici Murnov, mi je djal stari godec smejoč se.

Naši nedeljski shodi.

Nemška tolovajstva in nasilstva na Slovenskem, ki so dobila v dogodkih v Ptuj, Celju, Mariboru in Ljubljani v toliko jasnejšo obliko, da so morala nujno odpreti oči tudi onim slojem našega naroda in onim slovenskim ljudem, ki so bili doslej za vse gluhi in slepi — so vzbudila glasen in močan odmev v celem slovenskem narodu. — Mogočno se dvigajo valovi upravičenega ogorčenja in razburjenja. Po mestih in trgih se snujejo bojkotni odbori, po naših vaseh in selih se zbira kmečko ljudstvo k protestnim shodom, da daje dostojen in časti našega naroda vreden odgovor za vse krivice in nasilstva, s katerimi nas skušajo zatreti naši nasprotniki. —

Stoletja se nas je tiščalo k tlom, vlada, maloštevilni nemški priseljenci in lastni odpadniki so ovirali naš gospodarski in kulturni razvoj. — V lastni zaslepljenosti in kratkovidnosti smo si vzgojili in izredili po mestih in trgih gospodarsko močnega nasprotnika, ki nas izpodriva iz nase posesti in nam trga iz rok našo zemljo. — Neorganizirani in brez moči smo stali doslej nasproti nemštvu, ki je šlo zmagovito preko nas in tiralo naš narod v gospodarski propad. — Z največjim naporom vseh močij in velikimi osebnimi žrtvami se borimo že od časa narodnega probujenja pa do danes za svoj narodni obstoj. — Prinesel pa nam je ta boj le malo uspehov. — Vsak dan bolj hudo občutimo, da je treba v marsičem revidirati naše delo, da je treba premišljenosti in sistema, da je treba upoštevati moderni tok življenja, stopiti korak naprej in kreniti v marsičem druga pota, ako nočemo biti večno v defenzivi na lastnih tleh. —

Pot gospodarske osamosvoje in samopomoči, delo na gospodarskem in prosvetnem polju — to je za naš napredek, ona težavna pot, ki jo pridigujemo in priporočamo že dolga leta. — Vzgojili pa smo še malo delavcev za to delo, nismo še zastavili tukaj dovolj močij in volje. — Tu leži precejšen vzrok naše slabosti, in največji idealizem in vse narodno navdušenje ne bo izdalo trajno prav ničesar, ako si ne ustvarimo zdravega temelja. — Naši protestni shodi, katere je izzvalo nemško nasilje, so nam živa priča narodnega ponosa, samozvesti, so nam priča narodovega življenja, ki hrepeni po osamosvojitvi, po napredku. — Naši shodi so nam pa objednem resen opomin, da prav cenimo in presodimo zdravo in mogočno ljudsko vznemirjenje, ki

kliče na obračun in odgovor. — Veliki momenti v narodovem življenju terjajo veliko dela, veliko odgovornosti, ki jo mora čutiti vsak sloj naroda za razvoj in korist celotnega narodnega organizma, ki se mora otresti vseh škodljivcev ter obračunati pošteno tudi z onimi, ki nosijo narodno firmo, da nemoteno žrejo in izsesavajo svoje ljudi. — To je druga stran našega dela in naših dolžnostij, solidnost naših obrtnikov in trgovcev je predpogoj, da da naš narod nasprotniku cel odgovor — na shodih z besedo in častnim sklepom, v življenju pa z dejanjem. — Na to bomo strogo gledali in brez umislenja nastopili proti vsemu nezdravemu in nepoštenemu!

Zadnjo nedeljo se je vršilo nešteto shodov po slovenskem štajerskem, v Savinski in Podravski dolini, ki so povsod sijajen izraz ljudske volje. — Posebej pa moramo omenjati shode, ki so se vršili v ptujskem okolišču. — V Ptuj, kjer se je začel in odkoder se je vodil in organiziral ves gospodarski boj nemčurstva proti našemu ljudstvu — tudi tam je narod odločno pokazal, da si ne mara še naprej koptati lastnega groba. — Bil je to odgovor na vse krivice, ki so se nam zgodile, temeljit obračun z ljudmi, ki so neovirano slepili naše ljudstvo, farizejsko oznanjevali mir in sporazumljenje z Nemci ter istočasno zahrbtno in javno pobijali naše ljudi, trgali iz naših rok slovensko zemljo, da bi naši sinovi hlapčevali tam, kjer so bili naši očetje tiščoletja gospodarji slovenske zemlje in posesti.

Kako se postopa s slovenskimi uradniki.

„Deutsche Wacht“ napada tukajšno sodnijsko, poštno in davčno slovensko uradništvo, ki se je drznilo vzlic njeni gonji udeležiti se zadnje veselice v „Narodnem domu“ Navaja imena posameznikov, ki so ji ravno najbolj pri srcu, glede drugih udeležencev pa grozi, da še to stori, če bode potreba. Vzlic temu, da ta umazani listič ne more našemu uradništvu ničesar drugega očitati kakor to, da se je udeležilo slovenske veselice, ki je imela v programu običajen koncert s prosto zabavo in plesom, zdelo se je kompetentnim krogom potrebno na Vahterično ovađustvo reagirati ter prizadete klicati na odgovor. Kakor se nam poroča, je to sicer le formalnost brez nadaljnjih posledic, vendar mora slovenska javnost kar najostreje obsojati tako postopanje od strani vod-

stev omenjenih uradov, zlasti tukajšnjega okrajnega in okrožnega sodišča. Slovenski uradnik, ki ima že itak dovolj pretrpeti od strani svojih neprijaznih, da mnogokrat tudi neodkritosrčnih nemških predstojnikov in kolegov, naj bi bil na ta način izročen na milost in nemilost vsakemu hujskaču, ki pride potom „vahterčin“ predalov v položaj, napraviti mu sitnosti in popolnoma nepotrebna pota. Kako naj upliva tako postopanje na stanovsko zavest našega itak maloštevilnega slov. uradništva. Naši nasprotniki hočejo s svojim ovađustvom doseči, da bi se naše uradništvo ne udeleževalo slov. prireditvev. In to bodo mnogokrat tudi dosegli in so pri nekaterih že bolj „treznih“ slov. uradnikih tudi že dosegli s pomočjo nemških vodstev omenjenih uradov, ki na vsako tako denunciacijo reagirajo. Marsikateremu postane namreč končno le preneumno, se vedno opravičevati in dati zasliševati, medtem ko se mu njegovi nemški kolegi in mnogokrat tudi podrejeno oboje škodoželjno muza ter kaže na „velikanski“ upliv „vahtarce“ ali katerega drugega nemškega časnika.

Takemu postopanju, ki je za naše uradništvo sramotno in poniževalno, objednem pa tudi dokaz nezaupanja v njega taktčnost in svetost, morabiti enkrat za vselej konec. Opozarjamo prizadete kroge na to tudi zanje ne ravno častno postopanje napram slov. uradništvu, vse naše poslance pa pozivljamo, da tudi v tem oziru kaj store ter sposljujejo slov. uradništvu iste pravice kakor jih ima nemško, ki se nemoteno udeležuje ter sodeluje pri vseh še tako izzivajočih nemških prireditvah.

Najboljši odgovor na take denunciacije pa bodi, da se v bodoče naše uradništvo polnoštevilno udeleži slov. prireditvev, kajti le na tak način bode napad na pesameznike onemogočen.

Politični pregled.

Deželni zbori.

V štajerskem deželnem zboru je bila sklenjena v seji dne 29. m. m. prememba deželnega reda za ognje-gasce. Glavna sprememba se tiče § 19 ter obstoji posebno v tem, da bodo po novi določbi morale imeti občine z vasmí, obstoječih iz vsaj 50 hišnih števil, večjo brizgalnico na vozu s potrebnimi cevmi in drugimi gasilnimi pripravami na razpolaganje. V seji dne 30. m. m. je bilo na dnevnem redu več

predlogov za podpore v potrebi. Klerikalec Kern je utemeljeval svoj predlog, naj se odpomore pomanjkanju vajgonov na Južni železnici ter je dejal, da on sicer ni prijatelj soc. dem., da pa podpiše vsako besedo, katero je minoli petek v deželnem zboru izrekel dr. Schacherl. Razmere na Južni železnici so slabe in skrajni čas je, da se družbo prisili, da ustreže zahtevam in potrebam občinstva. Posl. Wastian je utemeljeval svoj predlog, naj se uvede na meščanske šole pouk o državljanstvu. Gospod Wastian je tožil, da je meščanstvo sila nevedno, da ne ve niti to, kaj so direktne, kaj indirektne volitve, kaj direktni, kaj indirektni davki. Tej meščanski nevednosti in neumnosti je Wastian pripisoval zanj žalostno dejstvo, da je pri zadnjih državnozbornskih volitvah v Mariboru on (veliki Wastian) propadel in njemu nasproti zmagal „utopist“ Resel. Pač res, Wastian ima prav, meščanstvo je neumno in nevedno, čemu bi torej bila zastopana tudi mariborska neumnost v parlamentu, ki šteje takih zastopnikov že itak mnogo preveč.

Danes je tudi seja.

V češkem deželnem zboru Nemci nadaljujejo obstrukcijo. Njih delegati, ki so se pogajali na Dunaju z ministerskim predsednikom, so poročali o tem v skupni seji nemških poslancev, na to je bilo sklenjeno nadaljevati obstrukcijo, ker se baje Nemci ne morejo zanesti na obljube barona Becka. V seji dne 30. m. m. je rekel češki agrarec Švehla, da je ta nemška obstrukcija ne samo lahkomišelná, ampak naravnost frivolna. Ustavoverni in konservativni veleposestniki so dali izjave, da obsojajo dogodke v zadnji seji in še posebno to, da se je v zbornici zapela Die Wacht am Rhein, nemški agrarci so pa po dr. Schreinerju izjavili, da to ni antidinastična demonstracija, ampak da je to pesem v proslavo nemške moči in zmage nad dednim sovražnikom Francozom. — S tem se trati čas, do dela pa se ne pride.

O Andrassyjevi volilni reformi, po kateri se uvaja pluralna volilna pravica, je baje cesar dejal: Lep pač ni ta načrt in volilna pravica ni ne splošna ne tajna; predsankcijo Vam dam, poskusite svojo srečo, sicer pa to ni moja zadnja beseda o tem vprašanju.

Gibanje proti Andrassyjevemu atentatu na splošno in enako volilno pravico je po vsej državi zelo živahno. Soc. demokracija sklicuje shode povsod ter vzdržuje mase v čvrstem in od-

Ta ideja se mi ni zdela napačna, in ker leži knjižnica Murnov tik pred mojimi vrati, sem šel tja in se zaprl za teden dni.

To je prečudežna, prekrasno opremljena knjižnica, odprta pesnikom noč in dan, v kateri strežejo majhni knjižničarji s cimbalí, ki vas razveseljujejo cel čas s svojo godbo. Preživel sem tamkaj nekaj prekrasnih dni in po teden dolgem iskanju — na hrbtu ležé — sem končno našel, kar sem hotel, namreč zgodovino naše mule in famoznega udarca s kopitom hranjenega sedem let. Pripoved je lična, dasi nekoliko naivna; hočem vam jo pripovedovati, kakor sem jo čital včeraj v jutro v nekem zarjavelem rokopisu, ki je dišal po suhem lavendlu, in v katerem so bile pajkove niti za znamenja.

Kdor ni videl Avinjona *) za časa papežev, ni videl ničesar. Kar se tiče veselja, življenja, zabav in svečanostij, ni bilo jedneakega mesta. Od ranega jutra do večera so prihajale procesije, romarji, ulice so bile posute s cvetli-

camí, okrašene s tepíhi; po Róni so prihajali kardinali s plapolajočimi praporji na ladjah okrašenih z zastavami, papeževi vojaki so peli na trgu latinske pesmi, proseči menihi so ropotali s svojimi nabiralniki; okoli papeževe palače so se vrstile šumeč, kakor buče okoli matice, hiše, v katerih je odmevalo tiktakanje čipkarjev, šviganje čolničkov, ki so tkali zlato v mašne oprave, udarci majhnih kladiv cizelirjev pri izdelovanju mašnih posodic, vglasevanje piščal pri izdelovalcu godal in petje delavk; vse to pa je preglašalo zvonjenje zvonov in glasovi tamburin, ki so se vedno glasile tam doli ob mostu. Kajti ako je pri nas ljudstvo zadovoljno hoče plesati, plesati; in ker so bile v isti dobi ulice preozke za farandolo *) so se piškači in tamburaši postirali na Avinjonskem mostu, kjer je ob reki Róni prihajal svež veter, in ljudstvo je plesalo, plesalo... Ah! srečen čas, srečno mesto! Helebarde niso sekale, v ječah so dajali jetnikom vino v okrepcilo... Glejte

kako so papeži znali vladati svoje ljudstvo; zato je tudi ljudstvo tako zelo po njih zalovalo!...

Posebno jeden izmed njih, dober starček — imenovali so ga Bonifacij. Oh koliko solz je poteklo za njim, ko je umrl! Bil je tako ljubeznjiv, tako prijazen knez! Smehljal se nam je tako prijazno nasproti doli s svoje mule! In če je šel mimo njega bodisi baron, bodisi prvi mestni sodnik, dal mu je tako vljudno svoj blagoslov. Pravi papež iz Joetôt-a *) toda iz provansalskega Joetôt-a z nekim finim nasmehom na ustih in majoranovo vejico za baretom in brez vsakega sledu o kaki Ivanki... Edina Ivanka, ki so jo poznali pri tem dobrem občetu, je bila mala gorica (vinograd) — gorica, katero je sam zasadil, tri ure od Avinjona, med mirtami v Šatô-nevu.

Vsako nedeljo po večernicah ji je častivredni mož šel dvorit! in to je

*) Joetot (mesto v depart. Seine inférieure) je bilo svoj čas z okolico vred prosto vseh davkov ter je imelo naslov kraljestvo.

sedel tam gori na ljubem solncu, poleg njega mula in kardinali ležeč ob vinskih trsih, takrat je dal odmašiti steklenico svojega pridelka — izvrstnega, rubinasto-rdečega vina, ki se je pozneje imenoval papežev Šatonovljan — ter ga poskušal v majhnih požirkih motreč z ginjenim pogledom svojo gorico. Potem pa, ko je bila steklenica prazna in se je dan nagibal, se je vrnil v mesto spremljan od vsega kapitlja; in ko je šel v Avinjonu čez most sredi med godci in farandolami, je začela mula iti s plesajočimi koraki medtem ko je papež sam (vsled njegovega hoda) zaznamoval plesu takt s svojim baretom, kar je kardinale sicer zelo skandalizovalo, a povzročilo, da so vsi ljudje djali: „Ah kako dober knez, kako dober papež!“

Za vinogradom v Šatonevu je bila papežu najljubša stvar njegova mula. Naš dobrovoljček je skoraj norel za njo. Vsako večer predno je šel spat, je šel pogledat, če je hlev dobro zaprt, in če nič ne manjka v jaslíh, in nikdar ni vstal od mize, da ne bi dal pripra-

*) Sedež papežev od leta 1809.—1878.

*) Provansalski ples 6/8 taktu.

ločnem odporu proti temu vladnemu nasilstvu na politične pravice ogrskih državljanov.

Dopisi.

Iz Braslovč. Redni občni zbor Sokola v Braslovčah se je vršil 27. m. m. Po otvoritvi staroste br. Plaskana je poročal tajnik br. R. Delakorda o društvenem delovanju v preteklem letu. Njegovemu poročilu povzamemo, da šteje naš odsek 42 članov in sicer 16 izvršujočih in 26 podpornih. Odbor je imel 5 rednih sej, v katerih je reševal tekoče društvene zadeve. Naš Sokol se je korporativno v krajih udeležil Ciril-Metodove slavnosti na Vranskem dne 12. julija. Dne 2. avgusta je naše društvo priredilo izlet na Polzelo, kjer je Sokol prvič samostojno javno nastopil. Dne 23. avgusta je naše društvo priredilo veselico s telovadbo v Braslovčah. Ta dan je bil za tukajšnjega Sokola pač najlepši v preteklem letu. — Blagajnikovo poročilo izkazuje 265 K 9 vin. dohodkov, stroškov 199 K 45 vin., prebitok znaša 65 K 64 vin. Na predlog br. Salaba se je volil odbor po vsikliku in so bili voljeni: starostom A. Plaskan, podstarostom J. Cizel, tajnikom J. Kramer, blagajnikom Fr. Vrankovič, orodjarjem Fr. Ludvik, vaditeljem K. Strožer, odbornikoma D. Cizel, A. Nepužlan, preglednikoma računov pa: F. Klemen in J. Omladič.

Pri slučajnostih se jd br. J. Cizel v prirčnih besedah zahvalil odhajajočim bratom: R. Delakorda, J. Sevnik in R. Salaba za njih neprecenljive zasluge za naše društvo in jim v slovo kliče krepko „Na zdar!“

Glavno pozornost je v bodoče našemu Sokolu obrabiti na to, kako dobiti sredstev, da si društvo sezida lastno telovadnico, brez katere je nemogoč nadaljni napredek. Braslovški Sokol, ne nazaj in navzdol, ampak krepko naprej in navzgor!

S tem je bil občni zbor Sokola zaključen.

Po občnem zboru je občinstvo v očigled dejstvu, da je nemška brezobzirnost in podivjanost zahtevala slovenskih krvnih žrtev, dalo svojemu ogorčenju primeren izraz. Za žrtve vojaške okrutnosti, ki leže v bolnišnici, se je nabralo 12 K 40 vin.

— Od Nove Štife pri Gornjem gradu. Dne 27. septembra po večernicah je sklical tukajšnji občeprijubljeni župan g. Jakob Savinšek obč. odbor na izvanredno sejo in za-

upni shod vseh občanov. Razpravljalo se je o vlogi, katero naj se pošlje kabinetni pisarni N. V. kot poročilo o zadnjih izgredih proti Slovincem na Štajerskem in Kranjcem.

Znane resolucije občine Kokarje so bile soglasno in z navdušenim odobravanjem vsprejete. Pred zborovanjem zaupnega shoda je oddal g. župan besedo tukajšnjemu nadučitelju g. Ivanu Kelen, kateri je v poljudnih in jedratih besedah na kratko orisal namen družbe sv. Cirila in Metoda. Pozval je navzočnike, naj v odgovor na nesramne in nečuvne napade Nemcev na Slovence v Ptuj darujejo po možnosti naši šolski družbi, vsak kar more. Gospod Kelc je prečital od točke do točke predlagane resolucije, razložil je njih vsebino prav natanko. Zborovalci so resolucije enoglasno sprejeli. Vsaka slovenska občina naj stori jednako. Bog in pravica sta na naši strani, le krepko naprej z združenimi močmi in zmaga mora biti naša! Ob tej priliki se je nabralo 6 K 30 v za družbo sv. Cirila in Metoda.

Iz Konjic. Slovenski kmetje in tržani! Konjiški nemški tržani in Štajercijanci trosijo po trgu in okolici lažnjivo vest, da so Slovenci napadli v Ptuj Nemce! Ne dajte se motiti in nalagati po teh vaših zagriženih sovražnikih. Povejte vsakemu v obraz resnico, o kateri so pisali vsi listi: resnica je, da so Nemci sklenili na Súdmarkinem zborovanju v Beljaku, da „pojdejo na ulico“, to se pravi po domače, da bodo brez obzira napadali Slovence in nas skušali pregnati iz naše rodne grude. Prvi tak napad so naredili v Ptuj dne 12. in 13. sept. ob priliki glavne skupščine družbe sv. Cirila in Metoda. Iz celega Spod. Štajerskega da še celo iz Gradca so zbornali in zgnali vkup razne pisarje, komije in hlapce kot bojno armado, ki je stala pod poveljstvom raznih doktorjev trgovcev, obrtnikov in nemških dijakov, ter je pobijala slovensko imetje v Ptuj dne 12. t. m., v Mariboru dne 19., v Celju dne 20. in zopet v Ptuj dne 27. septembra. Konjiški Slovenci, kmetje, v Ptuj je šel tudi trgovec Kupnik, imamo priče, ki so ga videle med razgrajči, kateri so topli mirne Slovence. Ali ga bodete še nadalje podpirali in kupovali pri njem, da se bode z vašim zaslužkom lažje vozil na protislovenske demonstracije? Kmetje, s tem da nakupujete svoje potrebščine pri ljudeh, ki so nam tako sovražni, škodujete sami sebi in se delate za hlapce in sužnje onih, ki vas zaničujejo in sra-

mote, ki snujejo društva, ki imajo namen potnjčiti vaše otroke, vam odkupiti vaše hiše in vaša posestva ter vas pognati kot berače po svetu. Taki ljudje so pač sladki in prijazni z vami, kadar pridete v njih trgovine kupovat, česar potrebujete, ali prodajate svoje pridelke. Pa ne zaupajte prav nič tej prijaznosti. Z dobičkom, ki ga imajo od vas, podpirajo vse, kar vam je sovražnega. Pomislite to in ravnajte se tudi po tem, da ne bodete v svoji nevednosti ali malomarnosti sami sebi škodovali. Priporoča se vam tudi notar Swoboda, kateri ima v svoji pisarni najzagrizenejšo nemško nacionalce, ki so se tudi udeležili demonstracij v Ptuj in v Celju. Vedeli bodete, kaj vam je storiti. Znano vam je kako so nabirali v Werbniigovi gostilni denar za Ptuj in Celje, znano vam je tudi, kedo je v ta namen prispeval. Bili so samo ljudje, ki vsi skupaj od vas žive. Zapomnite si to njih početje in ogibajte se jih v bodoče. Naj nikdo ne prestopi več njihovega praga. Bilo bi sramotno in poniževalno za nas, ako bi še nadalje podpirali ljudi, ki tako ravnaajo z nami. Ljudje, ki so nam v obraz sladki, ki nas pa zahrbtno sramote in nam škodo delajo, so hinavci; s hinavci pa ne smemo imeti nič opraviti. Naj bodo oni sami med sabo, mi pa ostanimo sami. Svoj denar porabimo med sabo. Dandanes gre trda za zaslužek, zato moramo paziti na to, da ostane vsak slovenski vinar med Slovenci. Dovolj nas je, delavni in pametni smo tudi vsaj toliko kot oni, zato živimo eden z drugim, kupujemo pri slovenskih trgovcih, dajajmo naročila slovenskim obrtnikom, zahajajmo k slovenskim zdravnikom, odvetnikom in notarjem, zahajajmo v slovenske krčme, skratka bodimo svoji v vsem in povsod, ker samo tako bomo tudi v resnici gospodarji na svoji zemlji, ne pa zaničevani hlapci. V Konjicah imamo dva slovenska trgovca Martina Ogorevca in Simona Hrepevnika, imamo svojo gostilno v Narodnem domu. Teh se držite in delajmo na to, da se število trgovcev in obrtnikov spopolni tako, da bodemo imeli v vsaki stroki svojega človeka. Pomislite, da trgovci in obrtniki žive od kmetov in meščanskih stanov, da pa tudi kmetje ne morejo brez trgovcev, obrtnikov in meščanskih stanov shajati. Slovenci imamo vse te stanove, zato zeružimo se in delujmo složno, da se tako gospodarsko okrepimo in popolnoma rešimo od onih, ki sedaj kakor zajedavke žive ob našem zaslužku, ki nas pa v zahvalo za to sramote in

pobijajo. Slovenci vseh stanov in še posebno kmetje pazite na vsak vinar in na vsako krono ki jo izdate. Mislite na razbojništva proti Slovincem v Ptuj, Mariboru in v Celju ter glejte, da ne pride ne vinar v neprave roke! — Od tega je odvisno, kedaj bodete v resnici gospodarji na svoji zemlji.

Štajerske novice.

— Shod političnega društva „Naprej“ v Celju se vrši v nedeljo 4. oktobra ob pol 9. uri v Celju v „Narodnem domu“. Obravnavalo se bo vprašanje volilne reforme. Celjski in okoliški Slovenci pridite v obilnem številu na ta važen shod.

— Slovensko zdravniško društvo. Prosi se, da bi vsi člani, kateri še niso podpisali obveznice, isto nemudoma poslali podpisano na naslov g. dr. Janko Serneca v Celju.

— „Narodni List“ od 1. t. m. je bil zopet zaplenjen in sicer na 22 mestih. Zaplenjena je bila tudi predzadnja številka. Čudimo se v resnici, da se slovenski listi tako konfiscirajo, dočim hujska vse nemško meščansko časopisje po celem Štajerskem, da po celi državi na nečuvnen način proti Slovincem in Čehom. Bodo li slovenski poslanci nabrali to pot gradivo za interpelacije v državnem zboru?

— Dvojna mera, kakor vedno. Celjska mestna policija hodi v slov. gostilne že ob 11. uri po noči in zahteva, da se zaprejo. Po nemških gostilnah pa slišimo vedno še dolgo po polnoči tuljenje in razgrajanje. Tudi to je prav! Mestna policija naj bi tudi vsakega nezavednega Slovenca, ki prestopi prag nemške gostilne zavrnila in poslala ven. Ne spodobí se, da bi Slovenci pili čez uro in čez mero. Pazite na vsak groš, da ne pride v neprave roke!

— Svoji k svojim! V sredo popoldne je prišel z brzovlakom agent, imel je precejšen krof, kar znači, da je z Gornjega Štajerskega. Stopi pred slugo hotela „pri belem volu“ in reče nemški: „Vaš hotel je slovenski, tja torej ne grem!“ In šel je v nemški hotel. To priobčujemo, da bodo Slovenci vedeli, da nimajo v nemških gostilnah in hotelih ničesar iskati. Posnemajmo Nemce in hodimo dosledno **Svoji k svojim!**

— Modrost celjske „vahtarce“ posta, a dannadan občudovanja vrednejša. — V živo je zadelo naše nemškutarje velikansko bojkotno gibanje,

viti pred svojimi očmi velike steklenice vina à la française s sladkorjem in mnogimi aromatičnimi zelišči, kate-rega ji je potem sam nesel v hlev kljub pripombam kardinalov... Treba pa je omeniti, da je mula bila tudi vredna te skrbi. Bila je črno-barvena, rdečelisasta, varne hoje, blesteče dlake in širokih, polnih bokov, ta je ponosno nosila svojo majhno glavo okrašeno z bombončki, trakovi, srebrnimi kraguljčki in kvastami; zraven tega mila, kakor angelj, odkritosrčnih očíj, in vedno je gibal s svojima dolgima nšesama, kar ji je vse dajalo izraz dobrega otroka... Ves Avinjon jo je častil, in ko je šla skozi ulice, se ji je skazovala vsa mogoča čast; kajti vsakdo je vedel, da je to najboljšo sredstvo prikupiti se na dvoru in da je mula že marsikomu prinesla srečo, kljub svojemu nedolžnemu izrazu; dokaz za to: Tistet Védène in njegova prečudna zgodba.

Ta Tistet Védène je bil pravzaprav nesramen poulični dečak, katerega je moral njegov oče zlatar Guy Védène spoditi z doma, ker ni hotel ničesar

delati in je učence navajal k zanikrnostim. Šest mesecev so ga videli ljudje, da se je potikal v svoji jopici po vseh ulicah v Avinjonu zlasti pa okoli papeževe palače; kajti ničemnik je že dolgo časa mislil na papežovo mulo in videli boste, da je imel hudoben namen — — — Nekega dne, ko se je njegova Svetost sprehajal čisto sam s svojo mulo, glej tu stopi naš Tistet k njemu ter ga nagovori sklenivši roke kakor od velikega začudenja:

— Ah, moj Bog! veliki Sv. Oče, kako pridno mulo imate tu! — — — Dovolite, da jo pogledam! — — — Ah, Sv. Oče, prekrasna mula! — — — Sam nemški cesar nima lepše.

In jo je božal in ji govoril sladko, kakor dekletu:

— Pojdi sem moje zlato, moj zaklad, moj biser — — —

In dobri papež si je mislil ves ginjen sam pri sebi:

— Kako dober dečko! — — — Kako je prijazen z mojo mulo!

In veste, kaj se je zgodilo drugi dan? Tistet Védène je zamenjal svojo rujavo jopico z lepo korno srajco s

čipkami, s plaščem iz vijoličaste svile, s čevlji s preponkami, ter vstopil v papežovo službo, kjer se nikdar pred niso vsprejemali drugi, ko sinovi plemenitašev in nečaki kardinalov — — — Glejte, kako daleč pripomorejo spletke! — — — Toda Tistet ni ostal pri tem.

Sprejet v papežovo službo je nadaljeval igro s katero je tako dobro uspel. Neprijazen proti vsakomur je bil pazljiv in prijazen le napram muli in vsak dan si ga srečal na dvorišču s peščico ovsa ali povesnom detelje. ktere rožnate glavice je nalahno stresal gledajoč skrivoma proti balkonu sv. Očeta, kakor bi hotel reči: „Na! — — — za koga je neki to? — — —“ In tako je šlo naprej, dokler ni slednjič papež, ki se je začel starati, sklenil, da mu poveri skrb in varstvo čez hlev, in mu dal dovoljenje, da je smel nositi muli steklenico vina à la française, kar kardinalom nikakor ni vzbujalo smeha.

*

Pu tudi mula ni imela več vzroka smejeti se... Kajti, ko je prišla ura njenega vina, je videla vsaki dan priti

k sebi v hlev pet ali šest klerikov iz papeževe službe, ki so se hitro poskrili v slamo; trenutek pozneje je napolnil prijeten topel duh rumenega sladkorja in dišečih zelišč ves hlev in prikazal se je Tistet Védène previdno noseč steklenico vina à la française. Nato se je začelo trpinčenje uboge živali.

To dišeče vino, ki je tako zelo ljubila, ki ji je dajalo ogenj, ki ji je dajalo peruti — bili so pač grozoviti dovolj, da so ji ga prinesli tja v jasli ter ji ga dali povohati; in ko je imela nosnice polne, — proč, toliko, da ga je videla! Iskreča se rožnata tekočina je izgila v goltancih onih ničemnikov — — — Ja, ko bi družega ne storili, ko da so ji ukradli vino; toda ti majhni kleriki so bili kakor hudiči, ko so se enkrat napili... Jeden jo je vlekel za rep, drugi za ušesa; Quiquet ji je zlezal na hrbet, Beluquet ji je poskušal svoj baret, in niti eden izmed teh ničemnikov ni pomislil, da bi jih dobra živalica lahko vse skupaj poslala z jednim krepkim udarcem svojih kopit med polarne zvezde in še dalje... Toda ne! Ni zastoj papeževa

i se organizira po vsem Slovenskem. Sedaj študirajo ti modrijani, kako bi tolažili svojo kratko pamet, v svoji nezrelosti nas hočejo strašiti s protibojkotom, ki bo naperjen našim agrarnim pridelkom. Ti ljudje so otročji dovolj, da si ne morejo dopovedati, da vsa spodnještajerska nemškutarija pomeni v našem gospodarskem življenju proketo malo in da je le od slovenske volje odvisno, da se iztrebi ta parasit. Naše produkte in naše delavske moči rabite, brez njih bi sploh živeti ne mogli. Ker pri vas neumnost nima mej in nam grozite z bojkotom, vam že danes obljublamo, da se vam ne bo treba več dolgo „truditi“ z nakupovanjem slovenskih pridelkov. Prosimo vas samo, da se kar požurite, ker s tem boste našo združno organizacijo najbolj pospešili in storili za razvoj in našo gospodarsko osamosvoje veliko.

— **Nemška obramba.** Zadnja Vah-tarica poziva svoje verne na obrambo. Napoveduje nam gospodarski boj do skrajnosti ter grozi z uničenjem slovenskega poljedelca in delavca ter z izključenjem vsakega slovenskega inteligenta iz nemških in trgovskih industrijalnih podjetij. Vah-taričin „mali Moric“ si predstavlja to tako-le: Pred vsem poženejo vsi nemški podjetniki slovenske delavce in je nadomestijo z Italijani, ki so baje bolj vestni, bolj inteligentni in bolj izdatni nego Slovenci. Ta bojkot slovenskih delavcev zanesejo potem celjski nemškutarji tudi na Westfalsko ter prisilijo ali pregovorijo tamošnje kapitaliste, da odpuste iz dela vse slovenske rudarje. Ravno tako se bo godilo tudi slovenskim inteligentom v nemških službah. To je v glavi „malega Morica“ vse lepo in lahko. V resnici pa ima stvar čisto drugo lice. Delavcev danes povsod primanjkuje, zato so podjetniki veseli, da je dobe in naj pridejo že od koderkoli hočejo. Čimbolj se da delavec izkoristiti tem ljubši je tudi najbolj nacionalnemu nemškemu podjetniku — in ker se žalibog slovenski delavec da dandanes najbolj guliti, zato ga vsa modrovanja malega Morica ne bodo izpodrinila, kajti kjer se gre za vsem kapitalistom najsvetejšo, to je za njih dobiček, tam obmolke vse drugo in so take „rodoljubne“ tirade — prazna sapa. To velja glede neorganiziranega delavstva. Organizirano delavstvo se pa v ta boj ne meša in mu vse vaše hujskarije ne morejo prav nič. Kar se tiče uničenja slovenskih poljedelcev,

vas pa prav lepo prosimo, da se takoj poprimete agitacije. Hodite v Celju od enega do drugega, in pridobite je vse vaše veletržce, da se s prisego zavežejo, da ne bodo več kupovali slovenskih poljskih pridelkov in da „rodoljubno“ resignirajo na dobiček, ki jim ga nese ta trgovina. Videli bomo, koliko boste opravili pri Stigerju, pri Zanggerju in drugih, nam boste pa s tem dobro ustregli in našo gospodarsko organizacijo prav znatno pospešili. Naš namen je ravno isti — potem gospodarske organizacije osvoboditi slovenskega kmeta od nemškega veletržca. Čo nam hočete v tem pomagati, vam bomo prav hvaležni, zato le na delo. Grožnja, da boste skušali vplivati na določanje cen, ki bodo slovenskim poljedelcem, posebno hmeljarjem na škodo, je naravnost smešna. Poskusite! Na uspehe smo radovedni ter čakamo nanje z večjo hladnokrvnostjo nego vi sami.

— **Združene delavske organizacije v Celju** prirede v nedeljo 4. t. m. ob dveh popoldne v gostilni „Pri zelenem travniku“ velik shod z dnevnim redom: 1. Volilna pravica v deželnih redom: 2. Nemiri na Spodnjem Štajerskem in stališče socijalnih demokratov. Poročevalo se boše nemški in slovenski. Pričakovati je mnogobrojne udeležbe.

— **Na odhodnici g. V. Vresnika,** trg. sotrudnika v „Zvezni trgovini“ v Celju, ki se je vršila 30. septembra v „Skalni kleti“, je kot napitnico na dragega poslavljaljočega se prijatelja nabral g. Martin Šegula za družbo sv. Cirila in Metoda 5 kron, katera vsota se je poslala družbi. — Vsem zavednim Slovincem priporočamo to v posnemanje. Spomnite se te prekorsitne družbe pri vseh enakih prilikah!

— **Za družbo sv. Cirila in Metoda** je plačal g. dr. Stiker 20 K iz kazenske poravnave g. Antona Deleja proti g. Ludoviku Cugmeister.

— **Kako sodijo o celjski nemškutariji poštteni Nemci?** V Linču na Zgornjem Avstrijskem izhaja nemški list „Linzer Volksblatt“. V številki 221 z dne 26. septembra t. l. piše nek Nemec dobesedno sledeče: „Nemško junaštvo v Celju. Javnosti še menda ni znan sledeči škandal, ki se je dogdil dne 20. septembra. Z graškim popoldanskim brzovlakom prišel je v Celje gosp. pl. L. . . s svojim sinom, doma iz Nemčije. Ta gospod je pred kratkim kupil v bližini Celja večje gozdove. Ko sta gospoda šla po kolo-

dvorski ulici, zaprla njima je pot tolpa z gorjačami oboroženih „Heil“-ovcev. Razgrajali so mislili, da sta tujca Slovenca, torej so ju takoj začeli z gorjačami tako obdelavati, da sta oba bila od krvi čisto oblita in sta se oba zgrudila na tla, eden je bil celo nezavesten. Drugi so ju na to spravili v nek hotel, kjer ležita še danes. Starejši gospod je že toliko okreval, da je pisal baronu P. v S., kojega gozdove je kupil, kaj se mu je pripetilo ter je kar pristavil: „Lepa Štajerska, adijo!“ Ta dogodek je jasen dokaz, kako „cepci“ so Nemci v Celju in bo za lepo savinjsko mestece tujski promet gotovo jako pospeševal. Mirne Slovence se napada in sramoti, in sedaj niso niti Nemci iz rajha več varni pred celjsko nemškutarsko oblastjo in silo. Za te in slične dogodke imamo priče. Linški Nemec, stanujoč v bližini Celja. — Tako torej sodi pameten Nemec o celjski nemškutarski sodrgi. Slovenci gremo itak že „Svoji k svojim!“, poštteni Nemci o vas tudi nočejo vedeti ničesar več. Kmalobote torej čisto „med sabo“. To vam bo raj!

— **Veliko ljudsko slavnost v Žalcu** priredi v nedeljo 4. t. m. prstovoljna požarna brambura povodom 25 letnice svojega obstanka ter blagoslovljenja parne brizgalne. Ob 1. popoldne zbiranje požarnih bramb pred kolo-dvorom, odhod pred občinsko hišo, pozdrav županstva, spreved po trgu, blagoslovljenje brizgalne, slavnostni govor; ob 3. pop. javna vaja; ob 4. pop. velika ljudska veselica, na večer koncert. Svira šoštanjka godba. Vstopnina 60 v. za osebo. Slavnost se vrši ob vsakem vremenu, ker leže veselčni prostori jako ugodno in so obdani s streho.

— **Iz Rožne doline** se nam poroča, da je bil kaplan g. Kovačič iz Šmartna v Rožni dolini obsojen zaradi raznih neresničnih napadov na tamošnjega nadučitelja in na krajni šolski svet na 6 dni zopora ali pa na 60 K globe. Ta gospod je s tem že v četrtič obsojen in nadjati se je, da boše v bodoče imel resnico, hčerko božjo bolj v čislih.

— **Družbi sv. Cirila in Metoda** je poslala gospa Marija Mikuš od Sv. Martina na Paki 15 K, katere je nabrala med svati na ženitovanju Petra in Antonije Mikuš v Rogadcu. Hvala!

— **Za družbo sv. Cirila in Metoda** je nabrala vesela družba v gostilni pri g. Pečniku na Bizeljskem, spominjajoč se padlih žrtv v Ljubljani, 11 kron.

— **Za družbo sv. Cirila in Metoda** so darovali mozirski otroci preostanek vsote, ki so jo nabrali za boben „Mladih vojakov“ in sicer 5 K. Ponosni smo lahko na tako mladino, ki ob vsaki priliki misli na našo obrambno družbo! — Od dekliške igre je dobila družba 1 K. Torej skupaj 6 K darovali otroci! Slovenci, darujte, posnemajte svoje male.

— **V Mozirju** sta nabrali zavedni Slovenki, gca. Štefka Jerše in g. Marica Blaž za družbo sv. Cirila in Metoda K 41 in sicer: K 20'50 za „šnajt fedro“ na dr. Žerjavovem klobuku, K 20'50 pa mesto venca na grob nesrečno padlih, od soldateske umorjenih žrtv. Vsak narodnjak je dal nekaj. Tako naj bi šle narodne dame po vseh mestih, trgih in večjih vaseh od hiše do hiše pobirat za oružbo ter vzpodbujati ljudi k narodni zavednosti, k doslednemu izvajanju gesla: „Svoji k svojim!“

Posebno moramo pohvaliti našega vrlega izdelovalca sodavice in pokalice g. Anton Miklavca, ki je sam daroval 6 K 40 vin. Priporočamo tega zavednega slovenskega obrtnika vsem slovenskim gostilničarjem, da ga

krepke podpirajo ter jemljejo od njega sodovko in pokalice, ki so izvrstne kakovosti.

— **Iz Mozirja.** Še ni dolgo tega, ko smo čitali v „Domovini“, da je od-slovil gosp. Rud. Pevec, vse nemške tvrdke in to radi zadnjih pobojev v Ptuj, Mariboru in Celju ter radi brutalnosti 27. pešpolka v Ljubljani. G. Pevec je pisal vsakej nemški tvrdki posebej, da ne kupi radi nemčurske predrznosti na Slovenskem niti za vinar blaga več od njih. Tudi drugače je g. Pevec mož na svojem mestu! Ne hvalimo ga za to, ker to je njegova dolžnost, a stavimo ga pa smelo vsem drugim trgovcem, ne samo v Savinski dolini, pač pa vsem Spod. Štajerskem v vzgled, da se i drugi trgovci in obrtniki že enkrat osokolijo in pokažejo nemškutarjem v Celju, Mariboru, Ptuj, Brežicah in drugod, da jih ne potrebujejo in da shajajo lahko brez njih, to tem bolj ker sami lahko naročajo blago izključno le od slovenskih in slovanskih tvrdk. Če stori to lahko eden, store lahko vsi! Ne samo upiti ter se razburjati, na resno delo. do najkonsekventnejšega izvajanja gesla: „Svoji k svojim“. Opozoriti pa je treba tukaj vse slovenske obrtnike in trgovce, da gesla „Svoji k svojim“ ne izrabljajo ter blaga **ne podražijo**, češ, sedaj je tako vsak Slovenec primoran kupovati pri nas! S tem bi škodovali sami sebi; ljudstvo bi postalo nevoljno ter bi se za vedno obrnilo od njih. Zato pa pravimo „Svoji k svojim“ in vedno po pravici

Pod tem geslom se združimo lahko vsi: kmetje, obrtniki, trgovci in meščanstvo.

— **Nesreča na železnici.** Danes jutraj ob pol 8. uri je povozil vlak Južne železnice neko ženico na Čretu, blizu Piškove gostilne.

— **Pri Sv. Urbanu v Slov. gor.** se je vršil v nedeljo 27. sept. protestni shod zoper nemška nasilstva. Govorila sta g. urednik Spindler in gosp. prof. Zelenik. Marsikaj dobrega se je nasvetovalo od strani zborovalcev. Da postanejo ti sklepi resnica, tega pričakujemo od narodnih mož v Ptuj in okolici.

— **Protestni shod pri Sv. Mar-jeti** niže Ptuj je uspel prav sijajno. Govorila sta ob veliki udeležbi gg. dr. Jurtela in Vesenjaka.

— **Protestno zborovanje v Stopercih**, ki ga je sklicalo politično društvo „Pozor“ v Ptuj je uspelo nad vse pričakovanje lepo. Govorili so gg. dr. Koderman, Prekoršek, Kušec in Vrabčič. Sprejela se je ostra resolucija. Videlo se je, da tudi v tem kraju, ki je daleč od prometa, narod živi in se zaveda, treba je le nekaj več dela.

— **Iz Ljutomera.** Čeravno nam je oblastnija za nedeljo napovedan protestni shod prepovedala, vršil se je shod po § 2. Vkljub temu, da so se odposlala vabila zadnji hip, bila je udeležba nepričakovano dobra. Bilo je krog 300 udeležencev vseh političnih barv, a jedne narodnosti, vrli, zavedni Slovenci.

Ker se je oglasilo precej govornikov ter je vsak hotel dati odduška ogorčenju nad nemčurskim nasilstvom, je zborovanje precej dolgo trajalo. Vsi so se zgražali nad nemškutarsko surovostjo ter izrekli nezaupnico vladi, ki ni storila potrebnih korakov, da te takorekoč jasno napovedane izgrede zapreči. Izreklo se je tudi ogorčenje nad postopanjem vojaštva, ki je v Ljubljani brez potrebe streljalo, dva človeka usmrtilo in mnogo njih težko ranilo.

Vsi zborovalci so sklenili soglasno posluževati se najizdatnejšega orožja, ki nam je na razpolaganje t. j. ogibati se onih trgovcev in obrtnikov, katerih

mula, mula benedikej in indulgenc (blagoslovov in odpustkov) — — — Dečaki so lahko delali z njo, kar so hoteli, ona jim ni zamerila; le nad Tistetom Védénom se je jezila — — — Če je na primer ta stal za njo, jo je zasrbelo v kopitih, in resnično je imela tudi dovolj vzroka za to. Ta Tistet je ravnal pregrdo z njo! Ko se je napil je prišel na tako grozovite iznajdbe...

Mu li ni prišlo nekoč na misel, da jo je speljal na zvonik palače, gori visoko gori na vrh palače! — — — In kar vam tu pripovedujem nikakor ni samo basen; dvestotisoč Provansalov je to videlo. Predstavljate si lahko strah uboge mule, ko je celo uro taval po temnih stopnicah v okrog in prekoračila ne vem koliko stopnic ter se naenkrat znašla na ploščadi, kjer jo je objela bleščeča svetloba, ter zagledala tisoč čevljev pod seboj fantastičen Avignon (Avinjon) barake prodajalcev, ki niso bile večje, ko orehove lupine, papeževe vojake pred vojašnico podobne rudečim mravljam in tam doli čez srebrno nitko položen mostič, kjer so plesali, plesali — — — Ali uboga žival! Kolika groza! Vsa okna so stresali njeni obupni kriki.

— Kaj je to? kaj so ji storili? se zavzame papež hiteč na balkon.

Tistet Védène je že bil na dvorišču z obrazom na jok, ruvajoč si lase:

— Ah! Veliki Sv. Oče, kaj da se je zgodilo! Vaša mula — — — Moj Bog! kaj bo znami! — — — Vaša mula je splezala na zvonik — — —

— Popolnoma sama???

— Da Sv. Oče, popolnoma sama. Vidite tam gori... Vidite konec njenih nšes? — — — Človek bi mislil dve lastnici...

— Bog se usmili, vzklikne papež gledajoč kvišku — — — Saj je znorela! Ubila se bo — — — Greš doli, nesrečnica! — — —

Za Boga! kaj bi rajše storila, ko šla doli — — —; toda kako? Na stopnice še niti misliti ni bilo: gor se že še gre; toda doli, stokrat bi si prej potrla noge... Čisto obupana je uboga živalica begala s svojimi velikimi očmi polnimi omočice po ploščadi misleč na Tisteta Védéna.

— Ah bandit! Ako se mi posreči rešiti se — kak udarec s kopitom jutri v jutro!

Konec sledi.

pomočniki so pomagali pretepati Slovenci in poškodovati njih imetje. Da se bomo tem lažje držali gesla „Svoji k svojim“, opozorilo se je slovenske trgovce in obrtnike naj tudi oni spolnujejo svoje dolžnosti, ker le tako more naša stvar napredovati. Slovenski trgovci naj naročujejo svoje blago le pri slovanskih tvrdkah, da ne bomo posredno podpirali naših sovražnikov.

Za nedolžne žrtve v Ljubljani, ki se nahajajo v bolnišnici, se je nabrala precejšnja svota. Zborovalci so se mirno razšli, ter ni bilo nobenega najmanjšega spopada z nasprotniki. Županovo hišo so baje vso noč stražili orožniki. Pripoveduje se tudi, da so imeli Nemci v nemški šoli pripravljeno kamenje za „obrambo“. Naj se stvar preišče.

— **Kmečki fantje v Podlogu v Savinski dolini** so nabrali ob priliki podoknice pri svatbi g. Štolekarja in gđ. Micike Kolenc 2 K za družbo sv. Cirila in Metoda. Čast vrlim narodnim fantom!

— **Od Sv. Duha na Ostrem vrhu.** Blagoslavljanja vodovoda pri Sv. Duhu se je udeležilo zelo mnogo občinstva. Pogrešali smo pa — kakor vedno — Mariborčanov; hvala g. Robniku in g. Lesjaku, da sta nas počastila. Gospod dr. Ploj je otvoritev vodovoda pozdravil pismeno.

Občnega zbora posojilnice se je udeležilo nad polovico udov. Posojilnica je imela v tekočem letu že 220 tisoč kron prometa.

Tombola za uboge učence je dala 83 K 79 h čistega dobička.

— **Knjige „Matiče Slovenske“** se vse tiskajo in izidejo brezdvomno pred Božičem. P. n. gg. poverjeniki, ki za letos še niso poslali članarine, naj blagovolijo to storiti čim preje. Poedinci morejo denar (4 K) poslati tudi direktno Matici v Ljubljano, samo naj po možnosti navedejo, pri katerem poverjeništvu so dosle dobivali knjige.

— **Na smrt obsojen** je bil pred porotniki v Mariboru 25 letni Franc Schnper, ker je 21. avgusta t. l. ob sedmih zjutraj ustrelil svojo ljubico Terezo Vogrinec v Lacheinerjevi gostilni v Mariboru. Morilec je skušal potem tudi samega sebe ustreliti, se je pa tako nesrečno obstrelil, da je na obeh očeh oslepel. Priznava svoje zločinstvo in pravi, da je imel namen Vogrinčevu ustreliti in sicer iz ljubosumnosti, pravi pa, da sta bila sporazumljena skupno umreti. Po pričah mu je bilo dokazano, da Vogrinčeva ni imela tega namena. Porotniki so na vprašanje o umoru odgovorili soglasno z „da“. Na to je bil obsojen na smrt.

— **Vrhunec budalosti.** „Tagespost“ je prinesla z Dunaja brzobjavko, da so v Ljubljani prišli na sled; čujte in strmite: veliko srbski zaroti. Ti duhoviti ljudje pravijo, da je za to njih genijalno „iznajdbo“ dokaz podan s tem, ker je bil malo dni pred začetkom nemirov v Ljubljani profesor Milo Pavlovič-Krpa, predsednik „Jugoslovanskega kluba“ v Belemgradu. Ljubljanski nemiri — velikosrbska propaganda — Jugoslovanski klub — to troje je nemškim patrijotom čisto zmešalo možgane. To „popolnoma avtentično poročilo“ je dobil bržkone kak nemški državnik od gospe Krenter-Galle.

— **Nemška univerzitetna predavanja v Trstu** bodo imeli v novem šolskem letu ti le nemški vseučiliški profesorji iz Gradca: 17. okt. prof. v. Luschin „O zgodovini trgovine v srednjem veku“; 31. okt. prof. Loserth: „Marija Stuart in kraljica Elizabeta“; 14. novb. prof. Prausnitz „O higijeni tržnega prometa“; 28. novč. prof. Kukulja „O umetniškem življenju v starem veku“. Tako gladijo nemški znanstve-

niki nemštvu pot med tržaško razumnostjo ter nas s tem glasno opominjajo, da mora tudi slovensko razumnostjo delati z vsemi silami na to, da se bodo začela prirejati v vseh delavskih, kmetijskih bralnih in izobraževalnih društvih poučna predavanja za slovenske delavce in za kmetško ljudstvo. Kulturnega dela nam treba; delavci naprej.

— **Za ljubljanske žrtve.** Gosp. Fran Černevshek iz Nove Štifte, pošta Gornji grad poziva vse udeležence poučnih tečajev „Narodne stranke“ naj nabirajo darove za žrtve ljubljanskih dogodkov darove, katere naj pošiljajo njemu na omenjeni naslov, ali pa naravnost na „Združeni narodni odbor“ v Ljubljani. Naša dolžnost je, da tem narodnim mučenikom, ki leže v bolnici in od katerih bodo nekateri morda za celo življenje poabljeni, olajšamo po svoji moči bridko usodo. Vsak naj k temu po svoje pripomore.

— **Dva razgrajata,** ki sta se udeležila izgredev dne 20. m. m. proti Slovincem v Celju, sta že zaprta in sicer oni mladenič fotografa Lenz-a, ki je razbil syetliko pred krojačnico g. Josipa Hočevarja in nek Derganc, ki je pa baje še v preiskovalnem zaporu.

— **V Št. Rupertu nad Laškim** se je moralo trikrat voliti občinski odbor predno se je smelo voliti starešinstvo oziroma predstojništvo. Zasluga za to nepotrebno potratu časa gre g. župniku Mojžišku, ki je funkcioniral kot volilni komisar, ki pa dotične zakonske predpise tako malo pozna, da so bile prve volitve popolnoma ovržene. Značilno je, da ni bil v novo starešinstvo izvoljen nikdo od starih starešin in so tudi odborniki vsi novi. Krčmarja Jož. Oblaka to pač najbolj boli, ker že od nekdanj hrepeni po županski časti, a mu je ta sedaj vsaj za tri leta splavala po vodi. Niti g. župnik mu ni mogel pomagati. Govori se tudi, da bi bil tudi gosp. župnik sam rad župan. Kako bi bilo to mogoče sicer ne vemo, ker po postavi je to nedopustno. Sicer pa si lahko vsakdo želi, kar hoče, želje so proste, izpolnijo se pa žalibog le redkokedaj. Sicer pa je naš župnik zelo mnogostranski, pri občini opravlja službo nekega občinskega uradnika, nadalje pa tudi službo poštarja. Kako je posebno za to usposobljen, priča dejstvo, da nedavno še ni vedel, kako treba frankirati lokalno pismo, o drugih pošiljatkah niti ne govorimo.

— **Iz Brezic** Protestna shoda proti nemškim nasilstvom vršila se v Dobovi v nedeljo dne 4. vinotoka ob 3. uri popoldne v gostilni g. Katiča in v Brežicah v nedeljo dne 11. vinotoka ob 3. uri popoldne v Narodnem domu. Slovenci in Slovenke brez razlike strank, udeležite se teh shodov v kar največjem številu, da čujete o nam Slovincem storjenih nasilstvih po spodnještajerskih nemškutarskih mestih.

— **Iz Ljutomera.** Kdor se hoče dobro zabavati in poskusiti izvrstno ljutomersko kapljico, potrudi se naj na god presvitlega cesarja, to je v nedeljo 4. oktobra t. l. v Radomerje k Pihlarju — prej Haložan. Tam priredi isti dan ljutomersko veteransko društvo veliko vinsko trgatavo. Vspored bode jako zanimiv, samo prej se ne sme vsega povedati. Svirala bode društvena godba. Vstopnina 30 vin. Preplačila se hvaležno sprejmejo. Čisti dohodek je namenjen za obleko društvenih godcev. Na mnogobrojen odsek vabi uljudno odbor.

— **Graški jesenski semenj.** Kakor poroča „Arbeiterwille“ se dogajajo prav surovi dogodljaji, ki ne delajo prirediteljem te komedije, za katero se dela toliko reklame, preveč časti — tatvine so na dnevnem redu. — Poslovodja firme Haase v Lipskem, ki je bil nastavljen pri Toboganu, je bil te

dni pred sodnijo obsojen, ker je težko poškodoval nekega uslužbenca. Prava nemška grobost!

— **Kako slabo se godi mesarjem.** Na letošnjem graškem jesenskem sejmu je vzbujalo v nedeljo veliko zanimanja odlikovanje najtežjega zakonskega para. Nagrado sta dobila mesar Schumy in njegova žena, ki tehtata skupno 227 kg Pa še naj kdo reče, da se našim mesarjem ne godi slabo.

— **Shod avstrijskih mesarjev** se je vršil 29. in 30. m. m. v Gradcu. O izvozu živine iz Avstrije je poročal predsednik zadruga prekajevalcev mesa na Dunaju Fr. Schindler. Poročevalec pravi, da so edino le agrarci odgovorni za neprimerno visoke cene mesa v Avstriji, ker se jim je posrečilo zaprečiti vsak uvoz žive živine iz balkanskih držav. Iz Avstrije se izvozi do 100.000 pitane živine na leto in se ne sme kot nadomestilo vpeljati ne jedne glave iz tujine, zato ni čuda, da so cene živine visoke. Koncem je predlagal resolucijo, s katero se vlada poziva, naj odpre srbsko mejo za uvoz žive živine kot kompenzacijo za izvoz avstrijske klavne živine za meje, kar je tembolj potrebno, ker bi avstrijski mesarji radi vstregli želji konsumentov ter jim dajali dobro meso po nižji ceni.

— **Pripravljalni ženski veselilni odbor** izreka tem potom svojo najprišrčnejšo zahvalo vsem p. n. damam, koje so darovale različne jestvine za veliko ljudsko veselico, ki se je vršila 13. t. m. v Narodnem domu v Ptuj; istotako vsem cenjenim gospem in gospodinam, ki so s trudoljubivo požrtvovalnostjo pripomogle, da se je veselica obnesla toli povoljno; nadalje se iskreno zahvaljuje pripravljalnemu odboru tukajšnje moške podružnice sv. Cirila in Metoda in vsem slavnim gostom odbližu in daleč, ki so se udeležili naše veselice v tako častnem številu.

Zveza narodnih društev na Štajerskem in Koroškem.

— **Celjsko godbeno društvo** ima svoj redni občni zbor dne 7. t. m. ob 8. uri v Čitalnici s sledečim dnevnim dnevnim redom:

1. Poročilo odbora.
2. Poročilo računskih preglednikov.
3. Volitev odbora.

— **Iz Laškega trga.** Velika vinska trgatava se bode vršila v nedeljo dne 4. oktobra ob širih popoldne v prostori „Piynice § 11.“ na Laškem. Veselico priredi tamošnje „Bralno društvo“ v prid ubogi slov. šolski mladini. Na vsporedu je poleg trgatave tudi petje mnogoštevilnega pevskega zbora, prenašanje velikanskega grozda iz jutrove dežele, šaljivi nastop kmečke godbe, srečolov itd. Za vsakega je pripravljen kotichek, za vsakega iznenadenje in veselje. Godbi ste dve. V krasnem paviljonu točile bodo dame izvrstno vino v buteljkah, najboljši šampanjec, prodajale sladčice, grozdje, šopke itd. Pripravljen je tudi kavarna; postopache in tatove pa bodo, če je zasačijo posebni beriči spravili v zapor s „trdim stojiščem“.

Vstopnina znaša 50 vin. za osebo. Vabila so se že razposlala; kdor ga ni prejel, pa naj oprostí malomarnost razposiljalcem.

V nedeljo 4. okt. vsi v Laški trg!

Druge slovenske dežele.

— **Nov parnik „Brünn“** so spustili v Lloydovem arsenalu dne 29. sept. v morje. Novi Lloydov parnik je jednak nedavno zgrajenim parnikom „Graz“, „Praga“ in „Bregenc“. Slavnosti se je udeležil tudi podžupan mesta Brna. Parnik bode vozil iz Trsta v Egipt, Sirijo, in v Carigrad.

— **Prva dalmatinska umetniška razstava** se je otvorila te dni v Splitu v navzočnosti metropolita Dvornika ter mnogo poslancev in pisateljev.

Intelligenen mlad mož, izurjen

pisar

z jako lepo pisavo, absolvent dveh letnikov učiteljske in bivši notarski uradnik z večletnim izpričevalom išče primerne službe. — Ponudbe na up.avnistvo. 545 2-1

Pri gnojenju travnikov, deteljišč in strnišč s Tomasovo žlindro, superfosforom ali kostno moko naj se nikdar ne opusti gnojenje z

Kajnitom ali pa 40% soljo kalijevo

Pojasnila za to, kakor za druga umetna gnojila podaja brezplačno Landwirtschaftliche Auskunftsstelle des Kallsyndicates G. m. b. H., Graz, Raubergasse, 11. I.

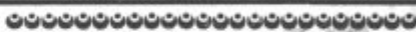
Kalijevo gnojilo ima v zalogi in jih prodaja po zelo nizkih cenah

trgovina z železnino in poljedelskimi stroji

„MERKUR“

P. Majdič, Celje.

katera naznanja cene z obratno pošto in posilja poučne spise zastoj.

Občinski urad v Trbovljah razpisuje službo

občinskega redarja

z letno plačo 840 kron, prostim stanovanjem in službeno obleko.

Popolnoma opremljene prošnje se naj pošilja na občinski urad Trbovlje do 31. vinotoka t. l.

Dosluzeni orožniki ne čez 40 let stari imajo prednost.

Županstvo Trbovlje 30. sept. 1908.

544 2-1 J. Vodušek, župan.

ANTON KOLENC, Celje

Graška cesta 22 in Nar. dom.

Trgovina specerijskega blaga ter deželnih pridelkov na debelo in drobno.

Kupčija in prodaja vsakovrstnih deželnih pridelnih različnega sadja, svežega in suhega kakor: jabolke, kutne, hruške, češnje, češplje, marele, breskve, dren, orehe, kostanj, pravi n. divji. Vsakovrstno žito kakor: pšenica, oves, ž. kornu, laneno seme, konopljeno seme, cromptir, fižol, bob, grah, predivo, bučno zrnje, koruzno slamo od storžev. Nadalje: maline, jagode, suhe gobe, malinsno štopo, mravičnice jajca, želod, vosek, maslo, mešane lase, smrekovo, borovo, macesnovo seme, macesnovo gobo, bežgovo gobo, vsakovrstne cvetke in korenine raznih zemljišč kakor: tisoč rož, bergovo cvetje, arnika, lipovo cvetje, sploh vse cvetke in korenine lepo posušene. Lepo pitano kurantino, kakor: piščance, race, gosi, kapune in purane. Za takojšnje pošiljatev vzamem vsako množino lepe pšenice. Kdor je kaj ima, naj se oglasi. 40 52-39

1-33

V Ameriko in Kanado

je najsloženjše in najbolj gotovo poćovanje s

Kunard-progo

Odhod iz domačega pristanišča Trsta: Ultonia 29. sept. Slavonija 13. oktobra. Panonija 27. oktobra. Iz Liverpoola: Lusitania (največji in najlepši parnik sveta) 3./10. in 24./10. Mauretania 10./10.

Pojasnila in vozni listki se dobe pri Andrej Odlašku, Ljubljana Slomkova ulica št. 25, poleg cerkve Sv. Jožaka.

Poslano.

Ni res, da so meni Nemci trgovino tako zblili, da ne moram prodajati, res je pa, da so mi popolnoma pobili 3 table z napisi in okna na stanovanju, kar pa promet popolnoma nič ne ovira. Ker so moji napisi sedaj slabo čitljivi, prosim da se natanko pazi na trgovino z razbitimi tablami na voglu Graške in Rotovske ulice, ker to je prava slovenska trgovina, kjer se vse blago prav solidno in pošteno prodaja. Vzorce pošljem proti vrnitvi na vse strani franko in zastonj.

R. Stermecki, Celje

Trgovska hiša z manufakturnim blagom
na debelo in drobno.

Ako potrebujete

slamoreznice,
kotle za žganje,
grozdne mline
in stiskalnice,
gnojnične sesalke,

peči vseh vrst tudi za šole predpisane in take
za kurjavo z žaganjem, štedilnike, pralne
stroje, nagrobne križe in drugo v že-
lezniarsko stroko spadajoče blago,
kakor tudi nepremočljive vozne
in komatne plahte
ter zajamčena
umetna gnojila,
kupujte le pri do-
" mači tvrdki "

„MERKUR“, P. Majdič Celje,

ki daje pojasnila in pošilja cenike in navodila z obratno pošto zastonj

Savinski liker

preiskan in
preizkušen
na ces. kr.
poljedelj-
skem pre-
izkuševališču na Dunaju.

Savinski liker

je pripravljen iz planinskih in
gorskih zelišč, ter se priporoča kot krepični
napoj v zdravstvene namene. Lastnik znamke

VINCENC KYEDER Žalec v Savinski
dolini, Stajersko.

13 130—106

Vizitke priporoča Zvezna tiskarna.

IVAN RAVNIKAR, CELJE

Telefon števil. 17.

priporoča svojo dobro založeno zalogo specerijskega blaga, suhih
in oljnatih barv, firneža, karboleja, ter vseh vrst lakov in čopičev.
Kupuje in prodaja deželne pridelke in suhe gobe ter jih plačuje
po najvišjih cenah. Zaloga najfinjšega čaja, ruma, zdravilnega
konjaka, brinjevca in vina vseh vrst (lacrimae Cristi in drugih).
Vsako konkurenco vzdržujočo kavo, surovo, kakor štirikrat na
183 teden sveže žgano. 30.

Premog iz Zabukovskih jam (Buchberg), kateri je do danes
najboljši, prodajam po originalnih cenah na cele železniške
vozove, male vozove in na drobno v hišo postavljen.

Za namakanje črešenj, višenj in zelenih orehov pravo
pristno vinsko žganje in slivovko. — Velika zaloga
voščenih in drugih sveč, toaletnega mila in kalodonta.

Sprejem **učenca** iz dobre hiše ter z primerno
tako šolsko izobrazbo.

Na debelo in drobno. Poštna naročila se točno izvrše.

Zavitke priporoča ZVEZNA TISKARNA V CELJU.

POSJOJILNICA V CELJU

v lastni hiši
Narodni dom

Posojilnica uraduje
vsak dan od 9. do
12. ure dopoldne
razun nedelje in
= praznikov. =

POSJOJILNICA V CELJU, ki je bila leta 1881
z neomejeno zavezo ustanovljena, šteje sedaj
nad 4200 zadrušnikov, kateri imajo vsega
nad 88.000 kron vplačanih deležev ter
ima sedaj nad 6 milijonov kron hra-
nilnih vlog in nad 340.000 kron
rezervnega zaklada.

Hranilne vloge sprejema od vsakega,
ako tudi ni član zadruge ter jih obrestuje
po 4 1/2%. Posojilnica plačuje rentni davek
sama, ne da bi ga odtegnila vlagateljem.
Posojila daje na osebni ali hipotekarni kredit
proti 6%, 5 1/2% in 5% obrestovanju.

Ivan Naraks v Gornji Ložnici pri Žalcu izdeluje **sodovico in pokalice**

najizbornejše kakovosti.
Razpošilja na vse strani točno,
cene nizke, postrežba solidna.
V zalogi imam vedno **oglikovo
kislino (Kohlensäure)**.
P. n. gostilničarjem se priporoča
za obilna naročila.

Edina slovenska puškarska tvrdka
Ludvik Borovnik
v Borovljah na Koroškem.
Najboljša delavnica za temeljito popravo
lovskih pušk, za izdelovanje novih vložnih
cevi za kroglice in drobni svinec, za nasa-
janje novih kopit. Dela po najnižjih cenah!
Kdor si želi nabaviti novo, zanesljivo in ceno
puško, naj zahteva najnovejši slovenski
cenik, kateri se brezplačno dopošlje.
Velika zaloga raznovrstnih revolverjev od 7 K naprej.
216 50-28

Hiša

na Teharjih se da v najem.
Hiša je prenovljena in obsega 2 sobi,
kuhinjo, pralno kuhinjo, poleg je tudi
lep vrt. — Jako pripravno za kakega
penzionista.
Natančneje pove **Koželj** vulgo
Koštomaj v Bukovžlaku ter
J. Ravnihar, trgovec v Celju.
526 3-8

Naročajte plačilne listke
dr. sv. Cirila in Metoda.

SINGER jeve
šivalne stroje

kupujte samo v naših trgovinah,
katere lahko vse spoznate na tem
znamenju.

Ne dajte se zapeljati po nazna-
nilih katere nameravajo z nami-
gavanjem na ime **SINGER** pro-
dajati obrabljene stroje ali pa
drugod izdelane stroje, ker mi
ne oddajemo svojih strojev na
prekupovalce ampak jih proda-
jamo naravnost občinstvu.

SINGER Co.
Delniška družba za
šivalne stroje
Celje, Kolodvorska ulica 8.

RUDOLF HAVELKA

modna trgovina v Ptuj

priporoča p. n. občinstvu za jesen in zimo najnovejše blago za dame in go-
spode v raznih kvalitetah, kakor tudi raznovrstno platno za životno in po-
steljsko perilo. Nadalje nudi preproge, garniture, volnene in čipkaste zastore
čevlje najboljšega izdelka za dame in gospode, dežnike, zavrtnice, ovrtnike,
pletene in likane srajce, ter vsakovrstno drugo v manufakturno stroko
spadajoče blago po primernih cenah. — Postrežba točna in strogo solidna!

536 41-4

Blasnikova in družinska pratika

se dobiva na drobno in debelo v Zvezni trgovini v Celju.

Zvezna tiskarna v Celju.

Priporoča se sl. zayodom in uradom, sl. učiteljstvu, gg. trgovcem in p. n. občinstvu za vsakovrstno
izvrševanje tiska od navadne do najmodernejše oblike. Motorni, oziroma električni obrat. Naj-
modernejšie črke. Najnovejši stroji. Hitra in okusna izvršitev tudi največjih del. — V zalogi ima
in tiska v več barvah izdelane krasne diplome. Dalje uradne tiskovine, zavitke, račune, pismene
papirje, cenike, etikete, bolete, jedilne liste, časopise, knjige, brošurice, cirkularje, reklamne
liste, lepake, opomine, vabila, podobice, spovedne listke, razglednice, vizitke, poročna naznanila,
vabila, letna poročila, prospekte, vstopnice, dekrete, vožne listke, mrtvaške listke, hranilne in
zadružne knjižice, računske sklepe, šolske tiskovine in druge v tiskarsko stroko spadajoče stvari.

Razpis službe distriktnega zdravnika.

Služba distriktnega zdravnika v trgu **Sevnica** na Štajarskem se za
nadnместenje razpisuje.
Stalna letna plača znaša 1000 kron. Zaželjena pojasnila zastran drugih
dohodkov podaja radovoljno župan v Sevnici.
Prosilci za to službo naj blagovolijo svoje prošnje obložene z dokazom
zahtevkov po § 15. postave od 23. junija 1892 deželni zakonik za Štajarsko
štev. 35 vložiti do
10. novembra t. l.
pri sanitetnemu distriktnemu odboru (županstvu) v Sevnici.
Distriktni odbor v Sevnici, dne 29. septembra 1908.
546 2 1 Načelnik: **M. Starkl.**

Naznanilo in priporočilo.

Slavnemu občinstvu mesta Celje, okolice in pokrajine naznanjam,
da sem se po dolgoletnem sodelovanju pri stavbah povrnil iz
tujega v domovino. Kot domačin upam, da se bode slavno občinstvo
v potrebah izdelovanja stavbenih načrtov, stroškovnikov, oddajanja
izvršitev stavb itd. obračalo na mene, ker bodem vedno pripravljen
vsakemu po mogočnosti ustreči. S spoštovanjem
Josip Stojan *537 3-2
obl. preiskušeni in pooblašeni zidarski mojster Celje-Gaberje II.

Milan Hočevar — Celje

Glavni trg št. 10

Priporoča direktno **kavo** kila po K 2.—, drugih vrst po
importirano arabsko K 2-40, 2-80, 3-20, 3-60 itd.
trikrat na teden kila po K 2-80, 3-20 in 4.—. Fino
svežo praženo **kavo** ter okusno italijansko namizno
bučovo olje, **Ogrske salame, švi-**
carski sir, radajnsko, slatinsko kisle vodo. Galico,
žveplo, rafijo in Bartelnovo klajno apno.
Premog s pečovniških jam. — Prodaja na drobno in
v celih vozovih. 263 — 24

razjavi: „Kamnoseška industrijska družba Celje“.

Edino narodno kamnoseško podjetje v Celju.

Prva južnoštajerska kamnoseška industrijska družba.

Stavbena in umetna kamnoseška obrt s strojnim obratom. :::

Izvrševanje vseh stavbenih del: kakor stopnic, fasad, podbojev, pomolov, nastavkov itd. iz različnih kamenov in cimenta. :::

Specijalna delavnica in podobarski atelje za umetna cerkvena dela kakor: altarjev, obhajilnih miz, prižnic, kropilnih in krstnih kamnov itd. :::

Brušenje, puliranje in struganje kamena s stroji.

Mnogoštevilna zaloga nagrobnih spomenikov iz različnih marmornih vrst granitov in sljenitov po raznovrstnih narisih in nizkih cenah.

Naprava zidanih ali betoniranih rodbinskih grobišč (rakev). :::

Tlakovanje cerkva, dvoran in hodnikov s samotnim ali cementnim tlakom. :::

Izdelovanje pohištvenih plošč iz različnih najbolj idočih marmornih vrst v vseh oblikah.

Popravljanje spomenikov, ude- ::: lavanje napisov v iste. :::

Južnoštajerska hranilnica v Celju

v Narodnem domu

sprejema hranilne vloge vsak delavnik od 8. do 12. ure dopoldne in jih obrestuje po štiri odstotke ter pripisuje vsakega pol leta h kapitalu. Rentni davek plačuje hranilnica sama ter ga ne odteguje vlagateljem. Za varnost vlog jamčijo okraji: Gornji Grad, Sevnica, Šmarje, Šoštanj in Vransko in rezervna zaklada, katera znašata vže nad 280.000 K. Zato razdeli znatne svote v občekoristne in dobrodelne namene za gori navedene okraje. Dosedaj jo dovolila za dijaške ustanove 30.000 K, za vodovodne naprave 10.000 K, za napravo potov 1500 K, različnim učnim zavodom in za ustanovitev slovenske obrtne strokovne šole 2.400 K, za podpore različnim požarnim brambam in v kmetijsko gospodarske namene nad 2.000 K, skupno tedaj nad 45.000 K.

Slovinci, poslužujte se

79 48-36

južnoštajerske hranilnice

pri nalaganju svojega denarja ali kadar nalagate denar za mladoletne ali varovance in zahtevajte pri sodiščih, **južnoštajersko hranilnico.**

da se naloži denar za mladoletne in varovance izključno le v

ZVEZNA TRGOVINA CELJU

ROTOVŠKA ULICA ŠT. 2.

ROTOVŠKA ULICA ŠT. 2.

Velika zaloga svinčnikov, peres, peresnikov, radirk, kamenčkov, tablic, gobic, črnica, trgovskih in odjemalnih knjig, zavitkov, papirnatih vreč itd. itd.

♦ ♦ ♦

Časovni predmeti: papirnati krožniki, servijete, konfeti, serpentine, lampijoni in dr.

TRGOVINA S PAPIRJEM, PISALNIM IN RISALNIM ORODJE

♦ ♦ ♦

LASTNA ZALOGA ŠOLSKIH ZVEZKOV IN RISANK

NAJVEČJA ZALOGA

VSEH TISKOVIN ZA URADE IN PRIVATNIKE

CENIKI BREZPLAČNO NA RAZPOLAGO
SOLIDNA IN TOČNA POSTREŽBA.

K seziji priporoča:
Lampijone,
Serpentine,
Korijandoli,
Karte za tombolo in
šaljivo pošto.

54 62

Za jesensko in zimsko sezono priporočam svojo najobširnejše založeno trgovino novomodnega sukna in volnenega blaga za obleke, kostime, bluže itd. po najnižjih cenah

Karol Vanič ❖ **Celje** ❖ **Narodni dom**